

Een glibberig tuinpad

Het is zaterdagochtend. Saskia ligt in haar pyjama op de bank zich een beetje te vervelen. In de keuken staat moeder achter de strijkplank.

Dan gaat de telefoon. Moeder pakt op, praat even in de hoort, en roept dan: 'Saskia, Petra vraagt of je bij haar op de boerderij komt spelen.'

Saskia springt van de bank. 'Leuk! Mag het, mam?'

Moeder knikt. 'Ik breng haar over een half uurtje, Petra.' Dan hangt ze op.

'Ik ga me gelijk aankleden,' roept Saskia, en ze trekt alvast haar pyjamabroek uit.

'Wel oude kleren aan,' zegt moeder. 'De vorige keer toen je bij Petra hebt gespeeld zat je helemaal onder de viezigheid.'

'Ja, toen mocht ik helpen de paardenstal uit te mesten!' Saskia's ogen beginnen te glimmen.

'Misschien mag ik vandaag wel weer met iets helpen.'

'Ik ga wat oude kleren voor je opzoeken. Haal jij alvast je laarzen uit de schuur.'

Terwijl moeder naar boven gaat, doet Saskia de achterdeur van het slot. Het heeft de hele nacht geregend, maar gelukkig is het nu droog. Op blote voeten rent ze door de tuin naar de schuur.

Opeens voelt ze hoe haar voet wegglijdt over iets glibberigs.

'Ah... wat is dat!'

Met een vies gezicht bekijkt ze het bruine slijmerige hoopje op de straat, waar ze zojuist instapte. 'O bah, een naaktslak!' Ze tilt haar voet op en bekijkt de onderkant. 'Bleh... heel m'n voet zit onder dat slijm.' De bruine drab sijpelt tussen haar tenen. Ze griezelt en doet een stap naar achter. O nee, nu voelt ze het onder haar andere voet glibberen.

'Nee hè... o wat vies!'

Ze kijkt om zich heen. Kijk, daar gaat nog zo'n vette naaktslak! En daar een meter verder nog één!

Wat is hier aan de hand?

'MAM! Mam, help me!'

Boven doet moeder het slaapkamerraam open.

'Wat sta je daar te gillen, Sas?'

'M'n voeten zitten helemaal onder het slijm van die... die vieze glibbers!' Ze wijst op de grote slak naast zich.

'O, is het weer zover? Wacht maar, ik kom naar beneden.'

Moeder trekt het raam weer dicht. Saskia probeert haar voeten schoon te vegen aan een schone straatsteen, maar daar stopt ze snel weer mee. Die stenen zijn veel te ruw, het doet zeer aan haar voet.

Moeder komt naar buiten met een natte doek. 'Kom maar, dan veeg ik je voeten schoon.'

'Hoe komen die beesten allemaal hier mam?'

'Dat gebeurt wel vaker nadat het geregend heeft. Ze komen uit de coniferenhaag. Ik heb geen idee waarom ze na zo'n bui met z'n allen besluiten een eindje te gaan glibberen. Zo, je voeten zijn weer schoon.'

'Waar staat de zoutpot, mam?'

'De zoutpot? Wat moet je daar dan mee?' vraagt moeder verbaasd.

'Sjaak uit mijn klas zegt dat je zout op slakken moet strooien.'

Moeder schudt resoluut haar hoofd. 'Dat wil ik niet, Sas, dat is dierenmishandeling.'

Saskia kijkt haar moeder aan. 'Wat gebeurt er dan met een slak, als je er zout op strooit?'

Moeder wijst op de platgetrapte slak. 'Dan lost hij helemaal op, en blijft er alleen zo'n hoopje slijm over.'

'Echt? Dat wil ik zien!'

'Nee, ik wil het echt niet hebben. Trouwens, je moet weg, Petra zit vast al op je te wachten.'

En als Saskia aan Petra en de boerderij denkt, is ze op slag de slakken vergeten. Want ze zou niets leukers weten dan bij Petra spelen. Misschien mag ze vandaag wel helpen de koeien melken!